

РЕШЕНИЕ

№ 111

гр. Ихтиман, 21.06.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – ИХТИМАН, ПЕТИ НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в публично заседание на деветнадесети април през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Димитър Г. Цончев

при участието на секретаря НИКОЛЕТА Г. КУЗЕВА
като разгледа докладваното от Димитър Г. Цончев Административно наказателно дело № 20211840200548 по описа за 2021 година

Производството е по чл. 58д и сл. ЗАНН вр. чл. 189ж, ал. 5 ЗДвП.

Образувано е по жалба на СВ. Д. К. против Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 8504424744, издаден от апи, с който за нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 7 във вр. чл. 102, ал. 2 от ЗП на основание чл. 179, ал. 3б във вр. чл. 187а, ал. 1 ЗП на жалбоподателя е наложено наказание имуществена санкция в размер на 2 500 лв.

В жалбата и в съдебно заседание се претендира отмяна на електронния фиш при подробно изложени съображения.

По допустимостта на жалбата:

Жалбата е подадена в срока по чл. 189ж, ал. 5 от ЗДвП и срещу акт, подлежащ на съдебно обжалване. Съдът приема, че е подадена от процесуално легитимирано лице доколкото от електронния фиш не става ясно кой е субект на административнонаказателната отговорност - ЕТ „мск“ ЕИК или ск, за което ще бъдат изложени подробни съображения. Тук само е нужно да се отбележи, че в ЕФ не е посочено кой е нарушител, цитирани са разпоредби, относими както към физически лица, така и към юридически лица и еднолични търговци. В заглавната част е посочено, че електронният фиш е за налагане на глоба, има обръщение „уважаема/и госпожо/господине“ и е наложено наказание имуществена санкция. Това обуславя пълна невъзможност да се идентифицира кое е наказаното лице, поради което съдът приема, че е надлежно сезиран от жалбоподателя С.К. в качеството му на физическо лице.

Разгледана по същество е основателна.

От фактическа страна:

Административнонаказващият орган е приел от фактическа страна, че на 29.01.2021 г. в 11.18 часа, е установено нарушение с пътно превозно средство влекач марка „В“, модел „.....“ с рег. №, с обща техническа допустима максимална маса 20100, брой оси 2, категория ППС: евро 2, в общ. к, по път I-8, км. 134+876 с посока на движение намаляващ километър, като не е заплатена такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП според категорията на пътното средство.

Нарушението е установено с устройство № 10382, представляващо елемент от електронната система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от ЗП, намиращо се на път I-8, км. 134+876, което е създадо електронен доклад и снимка.

Горното е квалифицирано като нарушение на чл. 139, ал. 5 и ал. 7 във вр. чл. 102, ал. 2 от ЗДвП на основание чл. 179, ал. 3б във вр. чл. 187а, ал. 1 и ал. 2, т. 2 ЗДвП, поради е наложено наказание имуществена санкция в размер на 2 500 лв.

При издаване на електронния фиш са допуснати поредица от съществени процесуални нарушения, които са ограничили правото на защита на наказания и са опорочили изцяло административнонаказателното производство.

На първо място не е ясен субектът на административнонаказателната отговорност. От написаното не може да бъде даден еднозначен отговор дали това е С.К., в качеството на ЕТ „м – С.К.“ ЕИК ***** или наказан е Св. Д. К. в качеството му на физическо лице

В електронния фиш никъде не е посочено кой е субект на административнонаказателната отговорност, т.е. кой е нарушителят. Това трябва да се извлича по тълкувателен път от посочените като нарушени разпоредби и вида на наложеното наказание. Подобен подход драстично ограничава правото на защита на наказания, тъй като възпрепятства жалбоподателя, а и съда, да разбере кое е отговорното лице и е самостоятелно основание за отмяна на електронния фиш (вж. в този смисъл константата съдебна практика: Решение № 615 от 24.06.2021 г. на АдмС - с област по к. а. н. д. № 357/2021 г., Решение № 520 от 7.06.2021 г. на АдмС - с област по к. а. н. д. № 371/2021 г., Решение № 329 от 19.04.2021 г. на АдмС - с област по к. а. н. д. № 278/2021 г.). Настоящият състав нееднократно е имал възможност да посочва, че административнонаказващият орган следва да прецизира издадените електронни фишове, тъй като при определени категории лица е възможно да бъде допуснато съществено процесуално нарушение при издаване на електронния фиш, поради пълната неяснота относно санкционираното лице. Случаят е точно такъв доколкото не е посочено кой е нарушител. В заглавната част е посочено, че електронният фиш е за налагане на глоба, а глобата е наказание, което се налага само на физически лица. Има отправено обръщение в ЕФ „уважаема/и госпожо/господине“, което е още една индиция за отговорност на физическо лице, доколкото обръщението е

характерно именно за физически лица. В заключителната част на ЕФ е наложено наказание имуществена санкция, което се налага на юридически лица и еднолични търговци. Като нарушени разпоредби са посочени чл. 139, ал. 5, ал. 6 (въвеждаща правило за поведение към водач на превозно средство) вр. чл. 102, ал. 2 (въвеждаща задължение за собственика на превозното средство) ЗДвП. Като санкционни разпоредби в електронния фиш са посочени чл. 179, ал. 3б (предвиждащ АНО за собственик на ППС физическо или юридическо лице във вр. чл. 187а, ал. 1 (предвиждащ АНО за ФЛ собственик на ППС. Нормите на чл. 179, ал. 3б и чл. 187а, ал. 1 ЗДвП са адресирани до физически лица и юридически лица – водачи и собственици и ползватели и за нарушаването им е предвидено наказание глоба или имуществена санкция. В цитираните разпоредби не е предвидено наказание за нарушения, извършени еднолични търговци. Такова наказание е предвидено в разпоредба на чл. 187, ал. 2, т. 3 ЗДвП. Тази норма обаче не е цитирана от АНО, което сочи, че нарушителят не е ЕТ „м – С.К.“. Същевременно е наложено наказание имуществена санкция. В електронния фиш не е посочено на кого е наложена, няма посочени данни на юридическо лице. Единственият частноправен субект, посочен в ЕФ е ЕТ „м – С.К.“ със законен представител СВ. Д. К. в качеството на собственик. Може само да се предполага, след анализ на всичко изложено, че процесния ЕФ е наказан ЕТ „м – С.К.“, това обаче остава само предположение, тъй като разпоредбата на основание която е наложената имуществената санкция (чл. 187а, ал. 1 ЗДвП), не предвижда подобно наказание за еднолични търговци. Същевременно цитираните множество норми, създаващи правило за поведение и предвиждащи административнонаказателна отговорност за физически лица, посочването в заглавната част, че ЕФ е за налагане на глоба и обръщението „Уважаема/и госпожо/господине“ дават основание да се счита, че субект на АНО е физическо лице. Това обуславя пълна невъзможност за идентификация на субекта на АНО и достатъчно ясно обрисова неяснота, създадена с процесния ЕФ. Създава се една крайно неблагоприятна ситуация, в която се нарушават правата на частноправните субекти, тъй като са в пълна невъзможност да разберат наказани ли са и за какво нарушение и като резултат от това се осуетява задължението на държавата да санкционира подобен тип нарушения. Всичко това поради лошо изпълнена работа на отговорните длъжностни лица, ангажирани с издаването на електронни фишове.

За пълноа е нужно да се посочи, че вмененото нарушение е неясно описано, както поради множеството норми, които е посочено така че са нарушени, въвеждащи правило за поведение на различни субекти, така и поради описанието на нарушението от обективна страна. В електронния фиш е посочено, че изпълнителното деяние се е изразило в незаплащане на пътна такса по чл. 10, ал. 1 от ЗП, макар на АНО да е известно в случая се касае до непълно заплащане на дължимата такса поради неправилно деклариране на броя оси на ППС. Неприемливо е с ЕФ да се вменяват нарушения, които не са извършени, като посредством писмената защита и събраните доказателства се изяснява волята на АНО и се прецизира вида на изпълнителното деяние, след като още при издаване на ЕФ цялата информация за вида на нарушението е била налична.

Изложеното налага отмяна на електронния фиш поради допуснато

съществено нарушение на процесуалните правила в административнонаказателното производство на основание чл. 63, ал. 3, т. 2 ЗАНН.

Предвид изхода на делото на основание 63, ал. 1 ЗАНН АНО следва да бъде осъден да заплати сторените от жалбоподателя разноски в размер на 30 лв. за заплатено адвокатско възнаграждение.

Мотивиран от изложеното, съдът основание чл. 63, ал. 2, т. 1 вр. чл. 58д, т. 4 ЗАНН,

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Електронен фиш за налагане на глоба за нарушение, установено от електронна система за събиране на пътни такси по чл. 10, ал. 1 от Закона за пътищата № 8504424744, издаден от апи.

ОСЪЖДА апи ЕИК, адрес: гр. с 1606, бул. „м“ № 3 **ДА ЗАПЛАТИ** на **СВ. Д. К.**, ЕГН *****, с адрес: гр. дб, ул. „гк“ № 10 сумата от **300 лв.** разноски по делото.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба по реда на АПК пред Административен съд–с област в **14-дневен срок** от получаване на съобщението, че е изготвено.

Съдия при Районен съд – Ихтиман: _____